

90-річчя члена-кореспондента НАН України Р.І. КУТАСА

Видатний учений-геофізик доктор геолого-мінералогічних наук, професор, головний науковий співробітник, член-кореспондент НАН України **Роман Іванович Кутас** народився 17 травня 1933 р. У 1956 р. закінчив геологорозвідувальний факультет Львівського політехнічного інституту. У подальшому працював в Інституті геофізики ім. С.І. Субботіна НАН України, де обіймав посаду завідувача лабораторії (з 1981) та відділу (1987–2023) геотермії і сучасної геодинаміки.

Р.І. Кутас зробив вагомий внесок у розвиток геотермічних досліджень в Україні. Він був ініціатором, організатором і першим виконавцем польових і лабораторних робіт з вивчення густини теплового потоку Землі в Україні. Його багаторічні польові спостереження дали цінний експериментальний матеріал, який дозволив детально охарактеризувати геотермічні умови всіх геоструктурних елементів території України. Ці дані увійшли в національні і міжнародні каталоги, їх було використано для побудови різномасштабних геотермічних карт України і Європи. Методичні і теоретичні розробки Р.І. Кутаса в галузі інтерпретації теплового поля дали змогу створити геотермічні моделі конкретних геологічних структур (Українського щита, Дніпровсько-Донецької западини, Карпат та ін.), моделі теплової еволюції рифтових зон, осадових басейнів, насувних структур, розвитку вулканічних процесів, оцінити роль динаміки підземних вод, змін палеоклімату та інших явищ у формуванні геотермічних аномалій. Роман Іванович є співавтором таких фундаментальних праць, як «Геотермічний атлас Європи» і «Атлас геотермальних ресурсів Європи». Його науковий доробок відображено в понад 400 наукових статтях, 12 монографіях, з яких 5 було надруковано зарубіжними видавництвами. Він має 3 авторські свідоцтва та 1 патент.

Р.І. Кутас – двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки: за цикл робіт «Теорія, методика і результати вивчення літосфери України і прилеглих територій за комплексом даних сейсмометрії, гравіметрії і геотермії» (1984, разом із групою співробітників Інституту) та за колективну монографію у 8 т. «Літосфера Центральної та Східної Європи» (1995).